

vilde indbringe, og som der kunde være Tale om at bruge til Afdrag paa Statsgælden. Lad os altsaa holde Linierne klare og sige, at Tilbagebetaling af Statsgælden var der ikke Tale om ved det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Forslag, saa lidt som der har været tænkt paa dette alvorlige Spørgsmaal ved andre af de Forslag, det ærede Medlem har fremsat. Det ærede Medlem er derimod gaaet Laanevejen saa mange Gange i sin 4-aarige sidste Ministertid, men det ærede Medlem er aldrig gaaet Tilbagebetalingsvejen, og det ærede Medlem synes endnu at være imod, at Staten gaar den Vej, idet det ærede Medlem foreslaar, at de omhandlede 40 Mill. Kr. hellere bør tilbagebetales ved nye Laan end ved, at man en Gang for alle tager en Afgift af Befolkningen, hvorved man kan tilbagebetale disse Penge. Det forekommer mig, at en af de afgørende Forskelligheder i de Synspunkter, der er anlagt af den tidligere og af den nuværende Regering, ligger deri, at under den tidligere Regering tænkte man kun paa at skabe ny Statsgæld, ikke paa at skaffe Midler til Tilbagebetaling af Statsgæld, medens den nuværende Regering, hvor vanskeligt det end kan være for en socialdemokratisk Regering at tage denne Opgave op, ikke viger tilbage for den, men fremhæver Gang paa Gang, at en af de Opgaver, Staten maa tage sig af, er at søge at nedbringe den nuværende Statsgæld. Og naar det nu kan ske paa en saadan Maade, at den foreslaaede Nedbringelse faar direkte Indflydelse paa Valutaordningen, forekommer det mig, at man ikke har Lov til at modsætte sig et saadant Forslags Gennemførelse, der tillige vilde være af stor Betydning for hele vor fremtidige Økonomi samtidig med, at det vilde blive et betydningsfuldt Led i en Valutaordning og et Led, som navnlig Nationalbanken tillægger overordentlig stor Betydning.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger om Valutaydelse, fordi jeg gerne ønskede at præcisere stærkt, hvad Regeringen har tilsigtet ved Fremsættelsen af sit Forslag, og fordi jeg ogsaa har ønsket, navnlig da ærede Talere har angrebet det saa stærkt, at præcisere, hvad der indeholdes i dette Forslag, og tillige skærpe Belysningen af det ved at sammenstille det med det Forslag til en Valutaydelse, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fremsatte i Foraaret. Det forekommer mig, at vort Forslag taaler udmærket denne Sammenstilling, og at det fremhæver sig særlig udmærket netop paa Baggrund af det Forslag, som den Gang blev fremsat, som hverken havde de gode

Betingelser for at faa Indflydelse paa Valutaordningen, ej heller den gode Egenskab at faa Betydning for Tilbagebetaling af vor Statsgæld, og som vilde øve et langt større Tryk paa Erhvervslivet, end de i vort Forslag foreslaaede Foranstaltninger vil.

**Formanden:** Da man fra alle Sider erkender det formaalstjenlige i at kunne tilendebringe Forhandlingerne om denne Sag i Dag, og da man tillige helst vil undgaa et Aftenmøde, vil Forhandlingerne blive fortsat, indtil vi er færdige, men jeg haaber saa ogsaa, at det vil kunne lykkes at tilendebringe Forhandlingerne indenfor en rimelig Tid.

**Korsgaard:** Den højtærede Statsminister, hvis Stol dog endnu er tom, fremsatte forskellige Udtalelser i sin Fremsættelsestale, som jeg gerne vil hæfte mig en lille Smule ved. Den ene Udtalelse har mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Lange, været inde paa. Det var en Udtalelse, som den højtærede Statsminister har fremsat tidligere, gaaende ud paa, at der ikke fra Landstingets Konservatives Side var fremsat Forligsforslag i Sommersamlingen, da man forhandlede om Valuta-spørgsmaalet. Dette Spørgsmaal har været drøftet i dette Ting for ikke længe siden gennem korte Bemærkninger, vekslede mellem den højtærede Statsminister og mig, og den højtærede Ministers sidste Bemærkning gik, saa vidt jeg forstod, ud paa at betragte det som en i sig selv rosværdig Handling, at han ikke havde set dette Forslag for sine Øjne, før det var bortfaldet. Det er i Sandhed en meget overlegen Maade at tage Forslag, som stilles i en alvorlig Hensigt, paa. Det falder for saa vidt godt sammen med senere Udtalelser af den højtærede Statsminister, gaaende ud paa, at med det konservative Parti kan man egentlig talt ikke forhandle, men hertil skal jeg komme tilbage om lidt. Jeg maa altsaa hævde, at Mæglingsforslag var fremsat, og jeg er i det lykkelige Tilfælde at kunne overbringe den højtærede Statsminister et Aftryk af dette Mæglingsforslag. Jeg vil saa blot haabe, at den højtærede Minister paa et eller andet Tidspunkt vil finde Tid til at læse det; det er ikke meget langt, saa megen Tid behøves der ikke.

Naar man har det in mente, at den højtærede Statsminister lægger saa ringe Vægt paa, hvad et dog ikke helt lille Parti mener om et alvorligt Forslag, kan det ikke forbausse, at han ikke heller lægger Vægt paa at finde ud af Meningen med mine personlige